

פ ר ו ש ו ר ק ד ל מט. 132/ג'

מישיבת ועדת הכספים שהתקיימה ביום ד', י"ט באב
תשי"ד - 18 באוגוסט 1954, בטעה 8.30

בנכחים

חברי הוועדה:
י. גורי - היו"ר
י. בדר
ט. דיין
א. הרצפלד
ק. לוז
ח. למדן
א. סטופ
ח. רובין

סוזמניס:
ל. אטכול - שר האוצר
פ. ספיר - מנהל משרד האוצר
מ. לבדאו - מסנה למסובה על הכנסות המדינה
מר הניג - היועץ המשפטי לאוצר
מר קיטרון - מטעם משרד המשפטים

ס. ד. ר. - ה. י. ו. מ.

- א. הצבעות על הצעות מס"י לחוק בנק ממלכתי לישראל;
- ב. חוק טלוויזיה עממי מיוחד, תשי"ד - 1954;
- ג. חוק לתיקון ולקיום תוקף של תקנות ההגנה (כספים),
תשי"ד - 1954
- ד. סקירת מנהל משרד האוצר על בסיסיתו לחוק-לאורן;

ה. שאלות חברי הוועדה ותשובות שר האוצר ומנהל משרד האוצר.

היו"ר י. גורי: אני פותח את השישיבה.

מתברר כי לא הצבענו על מספר הצעות שהוגשו על ידי מיעוט שמאל ומס"י לחוק בנק ישראל, תשי"ד 1954.

ה. צ. ב. ע. ו. ת.

הצעת מס"י	ושמאל	לסעיף	12	-	נדחתה
הצעת מס"י	ושמאל	לסעיף	14	-	נדחתה
הצעת מס"י	ושמאל	לסעיף	15	-	נדחתה
הצעת מס"י	ושמאל	לסעיף	20	-	נדחתה
הצעת מס"י	ושמאל	לסעיף	23	-	נדחתה
הצעת מס"י	ושמאל	לסעיף	26	-	נדחתה
הצעת מס"י	ושמאל	לסעיף	28	-	נדחתה
הצעת מס"י	ושמאל	לסעיף	30	-	נדחתה
הצעת מס"י	ושמאל	לסעיף	38	-	נדחתה
הצעת מס"י	ושמאל	לסעיף	40	-	נדחתה
הצעת מס"י	ושמאל	לסעיף	41	-	נדחתה
הצעת מס"י	ושמאל	לסעיף	45	-	נדחתה
הצעת מס"י	ושמאל	לסעיף	47	-	נדחתה
הצעת מס"י	ושמאל	לסעיף	51	-	נדחתה
הצעת מס"י	ושמאל	לסעיף	55	-	נדחתה

הצעת סיעת שמאל ומק"י לסעיף 58	-	נדחתה
" " " " " "	-	נדחתה
" " " " " "	-	נדחתה
" " " " " "	-	נדחתה

היו"ר י. גורני:
אני חושב לאפשר לסעיף הקומבינטטי ולסעיף שמאל לנסק חמש הסתייגויות עקרוניות: לסעיף 3, לאותם סעיפים והם הם סעיף 5 לכתוב בחוק "באישור הכנסת" במקום "באישור הממשלה", בענין קביעת הנהלה או נגיד, ולגבי עוד שני עניינים עקרוניים שאקבע אחרי כן.

ב. חוק מילדות הסמי מיוחד, תשי"ד - 1954

היו"ר י. גורני:
בעקבות ההחלטה העקרונית שקבלנו בתמוך בשעת הדיון בחוק זה, לאפשר בחירה בין אגרות נוספות רבית בין אגרות המשתתפות בהגדלה, מניש לנו היום היועץ המשפטי הצעת תיקון.

מר הנגיד:
לפי הצעתנו ניסחנו את סעיף 3 כסעיף חדש, ואילו סעיף 5 בא במקום סעיף 4 הנוכחי. אין מנין כותבים כלל על הכות בחירה. בסעיף 15 אפשר להוסיף אחרי הטלים "כי רכש אגרות חוב" את הטלים "או לא הודיע שהוא רוצה לקנות אגרות חוב נוספות רבית".

מר לנדאו:
בדגרי ההסבר היה כתוב שסכום הפרסום הוא 375,000 לירות, ויש לתקן זאת ל-340,000 לירות לשנה.

ה צ ג ה

סעיף 3 לפי הנוסח החדש - נתקבל
סעיף 5 - נתקבל.

י. בדר:
אני מציע לסחוק את סעיף 13, ולשנות את שם החוק ל"חוק החזר סובסידיה, תשי"ד - 1954".

ה צ ב ט

הצעת י. בדר לסחוק את סעיף 13 - נדחתה
הצעת י. בדר לשנוי שם החוק - נדחתה

הסתייגות לחבר הכנסת בדר לסעיף 13 ולשם החוק

י. בדר:
אני מסתפק בסתי הסתייגויות האחרונות שלו, ומותר על שאר הסתייגויות.

חוק לביטול ולקיום חוקי של תקנות ההגנה (מספים)

סעיף 1:

סעיף בתקבל.

סעיף 2:

במקום 30 באפריל 1955, אני מציע לכתוב 31 בדצמבר 1954.

י. בדר:

אני מציע לכתוב 30 ביוני 1955 במקום 30 באפריל 1955.

ס. לונ:

הוחלט לכתוב 30 ביוני 1955, במקום 30 באפריל 1955.

המתייגות לחבר הכנסת בדר.

סעיף 3:

הסעיף בתקבל.

סעיף 4:

אני מציע למחוק את הסעיף.

י. בדר:

אני חושב שלא ישתמשו אף פעם בסעיף זה, אבל הוא נחוץ למקרים בודדים כאשר אדם נתפס ובטוחים שהוא מחזיק זהב כדי למכרו.

מר קיטרוב:

כדי למכרו.

אחרי תקנה 5 יש להוסיף את סמי התקנות יבאות:

ח. רובין:

(א) סר האוצר רשאי להורות בצו שיפורסם בדטומות, שכל

איש המחזיק בזהב יהיה חייב להודיע על כמות הזהב לסר האוצר או לפי שהוסמן על ידו.

(ב) סר האוצר רשאי להורות בצו שיפורסם בדטומות לכל איש המחזיק בזהב לטכור את הזהב לאוצר המדינה.

המחזיק בזהב לטכור את הזהב לאוצר המדינה.

סעיף 4 - בתקבל.

המתייגות לחברי הכנסת רובין ונדר.

סעיף 5:

אני מציע למחוק את המלים "או בידון אדם על עברה על תקנה 5".

י. בדר:

סעיף 5 - בתקבל.

המתייגות לחבר הכנסת בדר.

סעיף 6:

הסעיף בתקבל.

סקירת מנהל מסרד האוצר על נסיעות

היו"ר י. גורנין

בטרם נשמע תשובות סר האוצר על שאלות שהוצגו על ידי חברי הוועדה לפני שבועיים וטאולי יוצגו גם היום, נשמע מינפורמציה מפי מנהל מסרד האוצר על מטעו לארצות הברית.

פ. מפיר:

המטרה העיקרית לנסיעתי זו הייתה קבלת הלוואה מ"בנק אוף אמריקה". אנו מקיימים קשרים עם בנק זה כבר כשלוש שנים. סיימנו תשלום כמעט כל ההלוואות שקבלנו מהם קודם, וחשבנו שטוב להמשיך בקשר וגם לקבל הלוואה חדשה. בפעם זו היעדר קסי שלא היה קיים לגבי ההלוואות הקודמות, מטום שאין לנו הפעם בטחונות בארצות הברית. הבנק נוהג לתת הלוואות למדינות חקץ רק על סמך בטחונות מקומיים של מדינה זו. קודם סטמו התחייבויות לקלוה העצמאות כבטחונות, אולם ההוצאה השניה של המלווה, מלווה הפיתוח, אינה נמכרת אלא תמורת כסף מזוטן ועל כן אין לנו מה להגיש בתור בטחונות. הם ראו לקבל את גביית הכספים של הקרן הקיימת בארצות הברית בתור בטחונות, אולם הצעה זו לא נראתה לנו ככל מיני סיבות. אנו רוצים להשאיר לקרן הקיימת דרך פתוחה לקבלת הלוואות לכיסוי התחייבויותיה היא לנו. לאחר מסא ומתן של שלשה ימים אוסרה לנו הלוואה של 18 מליון דולאר למשך 15 חדש. על יסוד בסיקת הפורסומים הכלכליים שלנו ואחרים בקשר ליבוא וליצוא וכד, הם הגיעו למסקנה שהתקדמו הרבה במצבנו הכלכלי.

ההלוואה נזתנה לתקופה של שנתיים בלבד, מטום שכך מקובל לתו בארצות הברית. גם אותם 56 מליון דולאר של ה"ריפנדינג" ניתנו ב-60% למשך שנתיים, מתוך הנחה שאחרי כן אפשר יהיה להמשיך ו"לגלגל". יתכן שנשתמש בכספים אלה להון חוזר, או שיוכלו להישאר אצלנו לכיסוי חלקי נוסף של המטבע. כיום עומדים לרשותנו במקומות שונים כ-30 מליון דולאר בעין, בארצות חוץ ובבנק הלאומי, שיטמנו כרזרבה לכיסוי המטבע. אני מקווה שנוכל לצרף גם כספי הלוואה זו לכסומים אלה.

בנסיעה זו טיימתי גם את המסא ומתן עם "אמפל".

נוסף ל-7,5 מליון דולאר שקבלנו מהם, קבלנו עוד 2,5 מליון דולאר לתקופה של שלש שנים (אם כי השטרות הם לתקופה קצרה יותר). עכשיו הגיע שוב הקרדיט שלנו ב"אמפל" למסדים שהיו לו קודם.

ל"פי.אי.סי" יש מספר מפעלים בארץ והם טובלים

מחוסר הון חוזר. טיכמנו שנקבל מ"פי.אי.סי." 1,5 מליון דולאר לשנתיים, וזכו ניתן להם כאן 1,2 מליון לירות.

היה זמן שהיינו מקבלים מקדמות מה"ג'וינט" ומ"הדסה" על חשבון הסכומים שהם יצטרכו להוציא בארץ בחדשים או בשנה הקרובה. כאשר רוח לנו קצת בשטח הדביזים, הם חטבו שהם פטורים מתשלום מקדמות אלו. טיפלתי גם בעניין זה, ועם הג'וינט סוכם על מקדמה של שני מליון דולאר: מליון דולאר קבלנו, ועוד מליון נקבל בזמן הקרוב. מ"הדסה" דרשנו 3 מליון דולאר ואני מקווה שנקבל גם זאת. סכומים אלה עלינו להחזיר בלירות.

בחודמנות זו בדרתי גם את עניני המגבית המאוחרת. יש

דעות שונות על המצב שם. אין ספק שההכנסות יפחתו ב-3%-7% לעומת השנה שעברה, כי הן פחתו בכל שנה בערך באחוז כזה לעומת השנה שקדמה לה. לעומת זאת יצא מלווה העצמאות בסיסמא של 65 מליון דולאר. אני סביח שהכנסת המלווה תהיע 30 עד 35 מליון דולאר ברוטו, אם לשפוט לפי מחצית השנה שעברה כבר. מלווה העצמאות התחיל בפעולה בשתי ארצות נוספות, ויש כבר תוצאות. קבלנו כבר 400,000 דולאר ראשונים משווייץ. המגבית תאסוף שם 80 או 100 אלף דולאר. הנהלת המלווה מאמינה שיגיעו שם ל-15 או 2 מליון דולאר תוך שנה או שנה וחצי. בהולנד הם מבקשים רשיון נוסף ל-4 מליון פלורנינים (דולאר שווה בערך 4,5 פלורנינים). יש מספר מדינות המאמינות שיעברו עוד

תוך הטנה ל"קונברטיביליטי" של המטבע שלהן, כך שלא בהיה מוגבלים בקניות בהולנד בלבד, כי אם בוכל אולי לעשות מזה לי"ש או דולטרים. הטלורה מטפל עכסיו בהשגת הלואות בסתים או שלוש ארצות נוספות.

אנו מנהלים מסא ומתן עם יהודי עשיר מאד, שזוכאי כי מצבנו הוטב ועל כן יש לו מסון בנו והוא רוצה לתת לנו הלואה מן הקרנות הרזרביות שלו. יתכן שתהיינה לכך מוצאות, אם כי אינני בטוח.

יש לנו תכנית לתשלומי מטבע חוץ לחודשים אוגוסט-סרץ. אמנם אין זו תקופה ארוכה, אך יש להכור שלפני שנה-שנתיים היו לנו רק תכניות שבועיות והמידל היה להכין תכנית חדשית. על כן, אם יש לנו כיום תכנית לשמונה חדשים, זה השג לא קטן. התכנית מבוטטת על איזון ההכנסות וההוצאות.

בהחלטות של ביקור זה עסקתי גם בגישושים לקראת ההענסה הקרובה. בשיחות שונות עם אנשי מסד החוץ ועם אנשי "פ.א.א.י", נאטרילי סאסנה נקבל כנראה סכום של 40 מליון דולאר. ההסגר להפחתה הוא, שמטלמי המסים לא כל כך אזהבים לתת הענקות. סכום ההענסה לכל מדינות העולם יורד והולך. בתקופת השיג הגיע סכום ההענקות לשמונה בליון דולאר; הטנה חבט אייזנהאור איסור ל-3,5 בליון ולבטרף נקבע סכום בין 2,7 ל-3 בליון דולאר. יש להניח כי נקבל מענק במשך עוד שנתיים, בלי קטר עם תנודות פוליטיות. היות וכעבור שנתיים מתחילה שנת הבחירות, יתכן שיינתן מענק עוד שנה אחת נוספת, אך רצוי מאד היה אילו יכולנו להודיע סאנו מוותרים על המענק כחצי שנה לפני שיופסק על ידי האמריקנים.

נפגסתי גם עם אנשי ג'ונסטון. חזרתי על כל ההסתייגויות שלנו ועל השבותינו בקטר לענין זה. כל הביקור ערך 13 יום. הייתי גם בלונדון לטקור הצד הכספי של עניני האסטל. בראסון באוקטובר ש.ז. יהיה עלינו לסלם 2,3 מליון לי"ש, אם כולם יחליפו את המניות עכסיו, ועל ידי כך נוכל לחסוך בטטר תקופה סטויימת מליון עד 1,1 מליון לי"ש. אנו רוצים לגייס את הסכום הדרוש מחוץ למסגרת התקציב. הפרוצדורה באנגליה אינה מסובכת, טולם ישנה התקדמות. אם הכל ילך במישרין, אפשר להניח ש-2,5 מליון לי"ש כאילו ישנם בידינו: מליון אחד בעין, טולם לבנק האומי על ידי אדם ידוע העוזר לנו על ידי הלואה לשלש שנים; 900,000 לי"ש נוכל לקבל על ידי סידור טוב כשלעצמו, כי נקבל אותם במזומן מן הגרמנים; 600,000 לי"ש נקבל מבנקאי שאני מקורה שיכבד את ההסכם - סך הכל 2,5 מליון לי"ש. יש לנו עוד כמה הצעות, אך אנו מקוים שלא נצטרך יותר. התחלנו לגרר כמה ישראלים מחזיקים מניות של חברת האסטל, בין בהיתר ובין שלא בהיתר, מכלל המניות הרטומות בלונדון.

(המשך היטיבה רטטה ספ)

לפני כן רשמה שה.

פ.פ.

פ. ספיר:

החוק האנגלי מחייב, וזאת סדרו טבי עורכי דין אנגליים, לכל אחד צריך להצהיר. היהודים חשבו שהם יחזיקו זאת בתור "יונימיסט". על פי החוק נצטרך לתת פונדלים ישראליים. אנו מניחים שלג נצטרך יותר מ-2,5 מיליון לירות שטרלינג; והרבית, דומני, אם אינני טועה, היא לפי 5%, והיא מסתכמת ב-4000 לירות שטרלינג.

נפגשתי בסווייץ עם אנטינו בענין הטילומים, ואמרו שהענינים הטוטמים בקטר עם עסקי הטילומים יוכל עסקי הכסף של הקק"ל, בהם אפשר להסתדר, ובמידה שיש לנו כסף - הקק"ל תחזיר לנו. הקק"ל צריכה לסלם 8 מיליון לירות חובות, ורוב הסטרות מסתלמים עלידינו. אנו חייבים לעשות זאת מבחינה היצרנית; הרי הסטר של הקק"ל הוא סטר שלנו.

במידה שנכנסים כספים, הקק"ל מחזירה לנו. הקק"ל חייבת לנו 400 מיליון דולאר. ואינני רוצה להיכנס לסבך הענינים שבינינו לבין בעיית הלירות הישראליות. אמרתי, סוייס מטפל בענינים אלה, ובעיקר בעניני הקק"ל.

א. טרופ:

שאלה קצרה: לפני זמן מה מסרת, כי באופק נראה לך שחלה התקדמות בענין 100 מיליון

הדולר.

פ. ספיר:

אני יכול לחזור על מה שאמרתי, כי אכן סכום זה נראה לי באופק.

על כל אניה עם סחורות הטילומים שמגיעה לחופי ארצנו, ספרסמים טבע פעמים בעתונות, כי הנה, אניית טילומים עוגנת בנמל; כתוצאה מכך כמה וכמה דברים שהיו בטביל טוב, ירדו בטביל צודי. הענין כשלעצמו נמצא בטיפול נמרץ, והתקוות אינן קלוטות יותר משהיו קודם לכן.

(אחרי כן רשמה רט)

ג. פונדר:

נבין לרגע שאפשר לסיים את המו"מ. אני בדעה שאין להשתמש בכספים האלה לעניינים שוטפים. אבל מבין שחלק מסויים מהסכום יהיה ודאי מיועד לצרכי הבטחון, אבל לא כל הסכום. אני מציע בהסתם לסקול יצירת הזרמה מסויימת, ורק עם קיום הזרמה כזאת אפשר יהיה לדבר בתופן רציני על הקלות בפיקוח. שנית, ברור שאנשים מהישיב בטחון ולייבות, ואינם מוכנים להשקיע את כספם במקום שאין בו יציבות. גם לזה צריך לתת מחשבה רצינית.

בעקבות דבריו של מר ספיר, נדמה לי שאנו חייבים לסקול - לא היום - אבל אנו חייבים לסקול ברצינות רבה את כל התפתחות העניינים במרה"ב, כי עלינו לקחת בחשבון, שבעוד שנה-שנתיים לא נקבל את ה-40 מיליון. אולי בצנורות אחרים - על כל פנים לא בצנור זה. הממשלה עשתה פעם חוזה מסויים עם הממשלה האמריקנית על ערבויות. מה גורלו של דבר זה?

ג. גור: בקשר לשילומים והשימוש בכספי השילומים, אינני רוצה לומר דבר.

ע. המנצח ל. אשכול: ברצוני לשאול את חבר-הכנסת בדר, היצד הוא מתאר לעצמו את בנין הארץ ואת המצעים הגדולים הנחוצים לשם כך, מבלי אותן כמויות של פלדה וברזל אשר אנו מקבלים ונקבל מכספי השילומים? מבלי אותם 300 אלף טון פלדה וברזל, ואותם 700 מיליון מטק שילומים? ואולי נוכל גם לדנוג למלמי על נפט בארץ, ואולי גם לדברים אחרים. האם על זה אין לחשוב כלל?

אם נקבל מהשילומים הלוואה של 100 מיליון מטק, המטרה היא שזה יהיה לחיזוק הטבע. נכון אמר ד"ר פונדר, שזהו רק דבר פסיכולוגי, אבל גם בכך עלינו להתחשב. בשטח זה התקדמנו בהחלט. יש לקחת בחשבון שהיום יש לנו בין 16%-20% כיסוי במטבע זר, ויש להניח שתוך 3-4 חודשים, מבלי קשר עם ההלוואה - יתכן שנגיע לכיסוי עד למחצית הסכום במטבע זר.

מ. פ. ספיר: אמנם אמרתי שיש לדבר זה בעיקר ערך פסיכולוגי, אבל גם הוא חשוב לנו מאוד. לא עבר זמן רב מאז היה השער הבלתי רשמי קרוב ל-3 ל"י הדולר ועכשיו ירד ל-2.40. נוסף על כך, יש לדבר גם ערך כלפי חוץ. אין ספק כי קרננו עלתה כלפי חוץ הודות לכך, שיודעים כי אנו משלמים את החובות בזמן, ויש לנו תכנית ל-8-10 שנים. כל זה משפיע על אשראי, ואפילו על מחירים, כי כאשר מצבנו היה חלש יותר, היינו נאלצים לשלם ביוקר בעד-כמה וכמה דברים.

גם ללא קשר עם עניינים פוליטיים אין לי ספק, שבעוד שנתיים תקטן ההענקה מעד מעד. נצטרך לחפש דרכים אחרות לגיוס כספים. נצטרך להדק את החגורה בעיקר בדברי תצרוכת. נוסף על כך, אנו חייבים לחפש לנו ממצעים לתקופה ארוכה. בטקצת, לא לשנה, לא ל-15 חדש, ואפילו לא לשלוש שנים.

ברצוני לציין, כי את הריבית על ההלוואות, 4-5 מיליון דולר, אנו משלמים כבר זו הינה החמישית.

חשובות על שאלות בשטח הייצור, אמטור ביטיבה הבאה.

היו"ר י. גורלי:

בעקבות בירור שנתקיים אתמול בוועדת הכנסת - נושא הבירור היה הדיון הפורמלי, אם להתיר לציונים הכלליים הסתייגות ואם לאו - קרה דבר המצער אותי ביותר, ונגרם צער רב גם למזכיר הוועדה, מר בזק. הדיון ודבריו והבירורים קבלו צורה של חקירת המזכיר, כיצד הוא נהג בענין זה. אני הגבתי כבר בוועדת הכנסת, ואסרתי שאם חברי הוועדה יכולים להיות חשודים כשהם דנים על ענין פרוצדוראלי, שהם טובעים בו חותם פוליטי, צריך להוציא מכיל כל חשד כזה את מזכיר הוועדה. אין כל הצדקה לכך, אין כל יסוד לכך, שמזכיר הוועדה פעל בענין זה, כאילו מתוך גישה החורגת מהמסגרת של תפקידיו, ביחוד שבענין זה טפלתי בעצמי, בעזרתו של המזכיר, אם כי לא הייתי חייב לעשות זאת. כמה וכמה פעמים בקשתי את המזכיר שיטאל את חבר-הכנסת בז'רנו אם הוא מגיש הסתייגות, או לא. אין זה מחובתו הפורמלית של היו"ר לדאוג לכך - מולם עשיתי זאת מסום שחשתי להסתבכות. כשהוא פעל בענין זה בתוקף ההוראות שאני נתתי לו, ודאי שלא יכול היה לגלות מיזו שהיא גישה החורגת ממסגרת תפקידו - ביחוד כשכולנו מכירים את עבודתו, ולא היתה כל הצדקה לנהל את הבירור בצורה כזאת, שזה ייהפך לחקירה - דבר אשר גרם גם לו וגם לי צער רב. אני השתוממתי מאד על כך, שחבר-הכנסת בז'רנו התיר לעצמו לחקור את המזכיר, כאילו הוא חושד בו על משהו.

מצאתי לנכון להביא זאת לידיעת הוועדה, והדברים יכנסו לפרוטוקול.

א. סטוב:

ראשית מחובתי להגיד, שאיש מאתנו לא חשד בסום דבר במזכיר הוועדה, ואיש לא התכוון לחקירה. כל הענין לא היה נעים ביותר, מולם אני רוצה להוציא כל מחשבה, כי זו היתה הכוונה. נוסף לזה אנו מכירים את חבר-הכנסת בז'רנו, ואיש לא יגיד עליו שהוא מוכשר ממש לשקר. הוא זכר שבשיחה עם מר בזק, באמר לו שאם לא יגיש את הסתייגותו עכשיו, אלא אח"כ, כל מה שאריך יהיה לעשות הוא להוסיף עוד פיסת נייר, והוא רצה להשתמש בזה בתור נימוק, מדוע אין בותנים לו עכשיו את זכות ההסתייגות והביא כהוכחה, שגם המזכיר חשב כך. מאד הצטערנו על כך שהענין קבל את הצורה אותה קבל. חושבני שניטיב לעשות אם נסיים את הפרשה הזאת, בהצהרתי, ששום אדם לא התייחס בחשד לבזק. אנו מכירים אותו ואת צורת עבודתו, ואין מקום לכל ההרגשה הזאת.

מר בזק:

ראשית ברצוני לציין, כי לא היה בלבי כל חשד, כאילו מישהו רצה להעמיד אותי באור כזה. אני מבין שהיתה סתייגות - על כל פנים אני עומד מחוץ למסגרת הזאת. עד כמה שחברי הוועדה מכירים אותי אני מנסה למלא את תפקידי, מבלי לשים לב למיזו סיעה שייך חבר ועדה זה או אחר. אין כאן ענין של נוסח, אלא של עובדות, ואני גם הראיתי אתמול ליו"ר הוועדה את הפרוטוקול בשיחה שהיתה לי עם חבר-הכנסת בז'רנו (איינבי זוכר בדיוק את המלים) אסרתי לו בתשובה לשאלתו: מה יקרה, כי יש לו עוד 10-7 ימים, אני בין מה ומה לא מניח על שולחן הכנסת את החוק כיון שזה צמוד לענין של שוויון בטסים. ביבתיים עברו שבועיים. שאלתי אותו פעם נוספת, והוא אמר שאין לו עדיין תשובה, ושאל מה יכול לקרות. אני אסרתי, כי ברצוני לעשות עבודת הכנה. אני מדפיס את הדברים. אם תבוא ותגיד שאתה רוצה להכניס תוספת, מדפיס זאת, ונניח את שני המסמכים על שולחן הכנסת. חבר-הכנסת בז'רנו ראה פעמים רבות על שולחן הכנסת תוספות להסתייגויות ויכול היה לפרש את דברי בצורה אחרת. אבל זו היתה כוונתי. לא דברנו במובנים משפטיים. אסרתי זאת גם בוועדת הכנסת. ברצוני להוסיף פה משהו שלא אסרתי בוועדת הכנסת, כי לא חשבתי ששיחה כזאת, אעפ"י שהיתה בתחום תפקידי, צריך לצטט כלשונה. ביום ד' האחרון אסרתי לחבר-הכנסת בז'רנו שביטן לי להבין בצורה ברורה כי הוא מוותר על ההסתייגות. אני מודיע כי זו היתה צורה ברורה שאין למעלה ממנה.

א. למרנו:

לא רץ שטר בזק הועמד באור כאילו אינו מובין קטובי, אלא בענין זה לא היו כוחות שווים, היות

וסר בזק הוא רק עובד, ואינו חבר-כנסת שיכול להתגונן בדרכים אחרות, כאשר אומרים עליו שהוא כמילן אמר דברים לא סדוייקים.

סר בזק קבל את הגנתו אתמול בוועדת-הכנסת, הילמתי את המלאכה בוועדת הכספים. בזה סיימנו

הי"ר י. גורין:

את הענין.

אני נועל את הישיבה.

הישיבה ננעלה בשעה 11.10